

Oponentský posudek na diplomovou práci Ing. Jaroslava Koudelky

s názvem "**Překlenout moře**"

zpracoval: prof.dr.hab. Mgr.art Patrik Kovačovský PhD.

S tématem Jaroslava Koudelky, ve kterém se zabývá spojením sochařství/objektu v souvislosti se skateboardingem, jsem měl možnost se seznámit během jeho stáže v rámci programu ERASMUS na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. Zaujal mě zejména jeho přístup, který spojuje interdisciplinární obory do jednoho nedílného celku. Mnohokrát se ukázalo, že zmíněný princip tvorby je dostatečně životaschopný a úspěšný v mezinárodním uměleckém kontextu.

V úvodu abstraktu „Skateboarding jako prostředek proměny místa a prostoru“ (který jsem měl z písemné části diplomové práce k dispozici zřejmě nedopatřením) k hlavní písemné části Koudelka uvádí některé příklady a autory spojené s podobným úsilím jako v jeho díle (Iain Borden, Christian Petersen, Pierre Descamp, Petr Kratochvíl aj.).

Oceňuji zejména tu část, která se snaží definovat samotnou podstatu skateboardingu a jeho strukturu. Autor samozřejmě neopomněl ani prostředí a urbanistická řešení jako živnou půdu pro realizaci zmíněné aktivity/sportu. Můžeme snad hovořit o jakémisi "habitatu" umožňujícím přežití určité skupiny, kterou spojuje stejné zaměření a životní styl. Poněkud kontroverzně na mě zapůsobila fotografie na straně 9. Nevím, jestli všechno, co je dobré, je opravdu skejtovatelné. Přestože část abstraktu není příliš rozsáhlá, je jakýmsi základem, extraktem pro pochopení principů, na kterých autor staví své koncepční myšlení.

Na rozdíl od architektonických projektů, realizací a teoretických publikací je Koudelkův přístup mnohem zajímavější v samotné realizaci. Fotodokumentace k diplomové práci se stejnojmenným názvem **Překlenoutí moře** jasně ukazuje originalitu autorova principu a strategie tvorby. Přenesení historické geometrie, konstrukcí a dekorů dobové architektury a jednoduché "převrácení" jejich detailů z vertikální do horizontální nebo zrcadlově otočené polohy dalo možnost zcela nového sochařsko-architektonického tvarového řešení.

Koudelka zajímavě popisuje takovéto struktury objektů jako **skateable sculptures**. Ani na otázku po kritice některých částí, které podle mého názoru nejsou funkční (s ohledem na skateboarding), autor neztratil sebedůvěru a danou problematiku označil za určité určení, kam až je možné v samotném "skateboardingu" dojít. To lze doložit jeho realizací z modelů na objekty/sochy v měřítku 1 : 1, na kterých si přímo vyzkoušel reálný "provoz" skateboardingu. Nevyhnul se ani otázce destrukce, kterou taková činnost nevyhnutelně přináší.

Právě poslední tvrzení vyvolává i určité otázky. Jaký materiál by byl nejvhodnější pro trvalost a určitou symbiózu mezi uměleckým dílem (jak Koudelka zmiňuje, sochou) a činností jízdy skateboardisty? Je možné v tomto případě využít určitou abrazi, mechanickou erozi, jako princip procesuálního díla ve veřejném prostoru?

Oponentský posudek na diplomovou práci Ing. Jaroslava Koudelky

s názvem "**Překlenout moře**"

zpracoval: prof.dr.hab. Mgr.art Patrik Kovačovský PhD.

S tématem Jaroslava Koudelky, ve kterém se zabývá spojením sochařství/objektu v souvislosti se skateboardingem, jsem měl možnost se seznámit během jeho stáže v rámci programu ERASMUS na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. Zaujal mě zejména jeho přístup, který spojuje interdisciplinární obory do jednoho nedílného celku. Mnohokrát se ukázalo, že zmíněný princip tvorby je dostatečně životaschopný a úspěšný v mezinárodním uměleckém kontextu.

V úvodu abstraktu „Skateboarding jako prostředek proměny místa a prostoru“ (který jsem měl z písemné části diplomové práce k dispozici zřejmě nedopatřením) k hlavní písemné části Koudelka uvádí některé příklady a autory spojené s podobným úsilím jako v jeho díle (Iain Borden, Christian Petersen, Pierre Descamp, Petr Kratochvíl aj.).

Oceňuji zejména tu část, která se snaží definovat samotnou podstatu skateboardingu a jeho strukturu. Autor samozřejmě neopomněl ani prostředí a urbanistická řešení jako živnou půdu pro realizaci zmíněné aktivity/sportu. Můžeme snad hovořit o jakémisi "habitatu" umožňujícím přežití určité skupiny, kterou spojuje stejné zaměření a životní styl. Poněkud kontroverzně na mě zapůsobila fotografie na straně 9. Nevím, jestli všechno, co je dobré, je opravdu skejtovatelné. Přestože část abstraktu není příliš rozsáhlá, je jakýmsi základem, extraktem pro pochopení principů, na kterých autor staví své koncepční myšlení.

Na rozdíl od architektonických projektů, realizací a teoretických publikací je Koudelkův přístup mnohem zajímavější v samotné realizaci. Fotodokumentace k diplomové práci se stejnojmenným názvem **Překlenoutí moře** jasně ukazuje originalitu autorova principu a strategie tvorby. Přenesení historické geometrie, konstrukcí a dekorů dobové architektury a jednoduché "převrácení" jejich detailů z vertikální do horizontální nebo zrcadlově otočené polohy dalo možnost zcela nového sochařsko-architektonického tvarového řešení.

Koudelka zajímavě popisuje takovéto struktury objektů jako **skateable sculptures**. Ani na otázku po kritice některých částí, které podle mého názoru nejsou funkční (s ohledem na skateboarding), autor neztratil sebedůvěru a danou problematiku označil za určité určení, kam až je možné v samotném "skateboardingu" dojít. To lze doložit jeho realizací z modelů na objekty/sochy v měřítku 1 : 1, na kterých si přímo vyzkoušel reálný "provoz" skateboardingu. Nevyhnul se ani otázce destrukce, kterou taková činnost nevyhnutelně přináší.

Právě poslední tvrzení vyvolává i určité otázky. Jaký materiál by byl nejvhodnější pro trvalost a určitou symbiózu mezi uměleckým dílem (jak Koudelka zmiňuje, sochou) a činností jízdy skateboardisty? Je možné v tomto případě využít určitou abrazi, mechanickou erozi, jako princip procesuálního díla ve veřejném prostoru?

Diplomovou práci Jaroslava Koudelky považuji vzhledem k její aktuálnosti v uměleckém diskurzu za originální a kvalitní. Zároveň v ní spatřuji další potenciál pro výzkum ve specifické oblasti, a to díla/sochy ve veřejném prostoru. Dle daných parametrů školy hodnotím práci stupněm „výborně“ (1).

v Bratislavě 16.6.2024

Prof. dr.hab. Mgr.art Patrik Kovačovský PhD.